

Nieuw seizoen, nieuwe shirts, nieuwe kansen en een nieuwe naam. Voortaan gaan wij verder als KMD Veteranen 2, dit omdat door de vergrijzing binnen KMD steeds meer spelers de leeftijd van 35+ hebben bereikt en deze nieuwe lichter van VE1 is gedoopt. De kop is er af en die van ons bijna ook. Mochten we aspiraties hebben gehad om een prijs te winnen dit seizoen, dan zijn die bij deze meteen de grond ingeboord. Van Tikkie TAC'90 valt gewoon niet te winnen. We probeerden goed aan de wedstrijd te beginnen, maar Frankie Guitar schoot de eerste bal al meteen de sloot in. Omdat dit onze eigen bal was, pakte reserveman Tic Tac Theo zijn fiets en ging de bal halen. Toen hij terug kwam, stond het al 2-1; de 1^e gescoord door aanvoerder-af Sjef, volgens zeggen aangegeven door Jeroen, die zijn schoenen vandaag weer helemaal schoon heeft gelopen, dit na de memorabele poepwedstrijd uit tegen Te Werve, op dat schijfveld ja. Ook Dennis de Mennis kreeg enkele kansen, al schoot hij de bal steevast huizenhoog over en had hij bij rugby een conversie kunnen scoren. Jammer dat Ton het Kanon er niet was, want die gaf de voorkeur aan een echte rugbywedstrijd. Al snel moest Meester Rob het veld geblesseerd verlaten, na een te harde charge van zijn tegenstander. Nessor nav Bor probeerde nog aan de handrem te trekken, maar het was al te laat. Intussen regende het doelpunten van TAC'90, terwijl Carlos Santa zijn vingertoppen brandde aan menige bal. Blijkbaar waren zijn gedachten bij zijn dochter, die 's avonds zou bevallen van een Dijk van een zoon. Proficiat opa Carlos! Bij een ruststand van 6-1 was nu al duidelijk dat de felbegeerde bokaal naar hem zou gaan. De Johnny was te zwaar gehavend en is nu vervangen door een Gouden Kabouter, toepasselijk Tinus genaamd. Na enkele jaren op de schoorsteen gestaan te hebben bij Tinus Positivo, heeft hij afscheid genomen en de trofee in dienst van VE2 gesteld. Klasse Tinus! Volgens traditie zal deze na elke wedstrijd uitgereikt worden aan de speler die de meest opmerkelijke rol heeft gespeeld die dag. Na de rust ging het "veel" beter en kregen we maar 4 doelpunten om onze oren. Wel moet gezegd worden, dat onze sluitpost toch nog enkele goede reddingen had, behalve die laatste dan, die hij helemaal niet aan zag komen. Tikkie Rikkie speelde vandaag meer naar voren en had nog een grote kans om te scoren, maar zag zijn schot net voorlangs gaan. De laatste actie kwam van Hansie Hansie, die oog in oog met de keeper niet faalde en de eindstand op 10-2 bepaalde. De grensrechter hield zijn vlag stokstijf omlaag, terwijl de leidsman zeker wist dat het buitenspel was, maar hield zijn fluit in de hand. Zo kwam een eind aan onze lijdensweg en kon ook Joop! niet voor een stunt zorgen. In de kleedkamer werd de Tinus door aanvoerder Haagsche Wimpie voor het eerst uitgereikt en werd Tom Tom weer bedankt voor de bewezen diensten. De ziekenboeg was rijkelijk gevuld en bij deze wensen we hen beterschap: Berry Bako met zijn rug, Arnaud Tesla met zijn hamstring, Marcel Molentocht met zijn heup/onderrug, Drs. J. met zijn schouder en Al Tabib met zijn zieke zoon. Blijkbaar was het trainingsschema voor de zomerstop bij sommigen niet helemaal goed gelopen. Verder willen we onze supporters weer bedanken en dan met name Nick Tyson, die dit seizoen zijn rentree hoopt te maken. Pistolen Paultje schitterde door afwezigheid en vermaakte zich in Berlijn. Michael moest plotsklaps mee naar de Bogaard en waar Bickel Beer was, is mij onbekend. In de kleedkamer kwam ook nog een getikte Tac-man vragen of wij een trekker hadden, waarop een ieder unaniem naar 1 persoon keek en een volgende antwoordde: ja die staat buiten geparkeerd. Na afloop bestelde Ab Hamstring nog een broodje. Eerst dacht hij dat hij daarvoor een gepeperde rekening kreeg, maar het was zijn kip kerrie.

Tinus de visserman ging vandaag naar de bal vissen met een net, waarna Sjef het volgende opmerkte: als de vissen net zo het net in gaan als bij Carlos vandaag, dan wens ik je smakelijk eten. Waarop Jeroen weer opmerkte dat hij straks nog een Ab-Kooij-karper zou vangen. Humor volop dus!

's Avonds werden we door Patrick Lambic nog vergeleken met ADO, want "wij schieten de bal ook zomaar ergens heen" en "waarom de makkelijke oplossing als het ook moeilijk kan".....

En zo kwam er weer een einde aan deze enerverende voetbalzaterdag, die we door de zomerstop helaas 2 maanden moesten missen. Op naar de volgende. Wordt vervolgd.

